

1. -Πρός εξασφάλισιν έπαρκών μέσων χρηματοδότησεως τής Δημοσίας Οικονομίας τών 'Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως θα πρέπει ή μετέξ αυτών και Κράτους κατανομή τής φορολογικής έξουσίας και τών φορολογικών έσόδων να ανταποκρίνεται εις τήν ύφισταμένην μεταξύ αυτών κατανομήν αρμοδιοτήτων και τών συνδεομένων με ταύτας δημοσίων δαπανών. 'Η βασική αυτή άρχή όέν τηρείται όμως σήμεραν έν' Ελλάδα, όπου τό Κράτος κρατεί δι' έαυτο' μεγαλύτερον του' προσήκοντος μέρος τών φορολογικών έσόδων, καταλείπον εις τους Δήμους και Κοινότητες έσοδα τελείως ανεπαρκή δια τήν άνάπτυξιν τών διαφόρων αυτών δραστηριοτήτων και τήν ίκανοποιητικήν εκπλήρωσιν τής άποστολής των.

2. -Τά κύριώτερα φορολογικά έσοδα τά οποια έχουν τεθεί εις τήν διάθεσιν τών Δήμων και Κοινοτήτων είναι τριών κατηγοριών:
Π ρ ω τ ο ν είναι έσοδα εκ τής αποδόσεως τών υπό του Κράτους 'υπέρ αυτών εισπραττομένων προσθέτων ποσοστών επί ώρισμένων κρατικών φόρων ή τής αποδόσεως μερους ή του' όλου των πραγματοποιημένων έσόδων εξ ώρισμένων φόρων, (τελωνειακοί δασμοί, φόρος καταναλώσεως καπνού, αναλογικός συμπληρωματικός φόρος επί του' εισοδήματος εξ οικοδομών κ.λ.π.).

Δ ε υ τ ε ρ ο ν: είναι έσοδα εξ ώρισμένων άπ' εύθείας υπό τών Δήμων και Κοινοτήτων εισπραττομένων φόρων, ως είναι ιδία ό φόρος επί τής αξίας τών χονδρικών πωλουμένων υπό τών παραγωγών γεωργικών, κτηνοτροφικών, δασικών κ.λ.π. προϊόντων, ό φόρος επί τής αξίας τζούθου και έμφιαλωμένων οίνων 'εξωτερικής προελεύσεως τών καταναλωκομένων εις τήν περιοχήν έκάστου Δήμου ή Κοινότητος, καθ' ό φόρος επί τής αξίας τών οικιακών τών εύρισκομένων εις τήν περιοχήν έκάστου Δήμου, επιβαλλόμενος εις περιπτώσιν έντέξεως εις τό σχέδιον πόλεως έκάστου Δήμου λόγω έκεκτάσεως του' σχεδίου πόλεως, ό φόρος επί τών διαφημίσεων, και ό εις ώρισμένους Δήμους και Κοινοτήτας επιβαλλόμενος φόρος επί τών εκδοδομένων λογαριασμών τών ξενοδοχείων και ξενοιατορίων.

Τ ρ ι τ ο ν: είναι έσοδα εκ διαφόρων άναπαοδοτικών φόρων, ως είναι ό φόρος επί τών εισιτηρίων λεωφορείων αυτοκινήτων, τά τέλη καθαριότητος τά τέλη φωτισμού, τά δικαιώματα χρήσεως δημοτικών σφαγείων, τά δικαιώματα δημοτικών νεκροταφείων κ.λ.π. Τά άνωτέρω, εκ φορολογίας, έσοδα έπαυξάνουν κατά όσον μικρόν επιχορηγήσεως ή οποιασδήποτε καταβαλλομένη άπό του' έτους 1962 εις διαφόρους Δήμους ή Κοινοτήτας υπό του' Κράτους, άναγνωρισάμενος ούτως και έμπρόκτως τήν ανεπάρκειαν τών χρηματικών αυτών πόρων.

3. -'Η ανεπάρκεια αυτή είναι μεγαλύτερα εις τους πτωχούς Δήμους και Κοινοτήτας παρ' όσον είναι εις τους λοιπούς Δήμους. Το γεγονός αυτό όφείλεται έν πρώτοις εις τήν φύσιν τών σήμεραν λειτουργούντων δημοτικών και κληνοτικών φόρων, τών φόρων δηλαδή διά τών οποίων γίνεται έκμετάλλευσις τ ο π ι κ ω ν φορολογικών πηγών. Είναι φυσικόν τά έσοδα εκ τών φόρων αυτών να ποικίλλουν κατά Δήμους ή Κοινοτήτας, άνάλογως τών εις τήν περιοχήν έκάστου

Δήμου κρατούσων οικονομικών συνθηκών· είναι η αξία της γεωργικής παραγωγής εις έκαστον Δήμον, ή εισοδηματική κατάσταση του πληθυσμού έκαστου Δήμου, (εκ της οποίας εξαρτάται ή αξία της ύψος του Δήμου φορολογουμένης καταναλώσεως), ή τουριστική κίνηση εις την περιοχήν έκαστου Δήμου ή Κοινότητος, ή εξέλιξις της αξίας των οικοπέδων εις έκστην περιοχήν κ.ο.κ. Είς μικρότερον βαθμόν ή άνωτέρω διαφορά όφελεται ακόμη εις τό γεγονός ότι τά ύπό του Κράτους ελεγχόμενα ύπερ των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως φορολογικά έσοδα, ως καί τό ποσόν της εις αυτούς καταβαλλόμενης Κρατικής Έπιχορηγήσεως καταλέγονται μεταξύ των διαφόρων Δήμων καί Κοινοτήτων βάσει κριτηρίων, π.χ. (βάσει του πληθυσμού έκαστου Δήμου), ως επί τό πλεϊστον άσχετων πρός την οικονομικήν κατάστασιν έκαστου Δήμου καί τό μέγεθος των χρηματικών άναγκών αυτού. Δι' άμφοτέρους τούτους λόγους τούτους οι Δήμοι καί αι Κοινότητες των πτωχοτέρων περιοχών της Χώρας πραγματοποιοῦν άναλογικώς μικρότεράς συγχρηματισμοῦ πρός τούς πλουσίους Δήμους συνολικά έσοδα εκ φόρων καί τελών, ένω τά οικονομικά βάρη τά όποια έπιμείζονται πρός εκπλήρωσιν της άποστολής των, είναι άναλογικώς τά ύψηλα μέ τά οικονομικά βάρη των πλουσίων Δήμων ή Κοινοτήτων.

4. - Η κατά τά άνωτέρω ύφισταμένη-μικρότερα ή μεγαλύτερα, κατά τάς περιπτώσεις-άνεπαρκειστών φορολογικών έσόδων των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως άποδεικνύεται καί εκ τών εις αυτούς άναπερομένων στατιστικών δεδομένων. Συμφώνως πρός τήδεόμενα ταύτα ένω αι συνολικά δαπάναι όλων μαζί όμοῦ των Δήμων καί Κοινοτήτων της Χώρας ηύξήθησαν μεταξύ των έτών 1956 καί 1961 κατά 82%, τά εκ των φόρων καί τελών συνολικά αύτων έσοδα έσημελώσαν κατά την αύτην περίοδον αύξησθαι κατά 34%, (τουτο δέ καθ' έν χρόνον τά φορολογικά έσοδα του Κράτους ηύξήθησαν κατά 85%).

Ο διάφορος ρυθμός αύξήσεως δαπανών καί φορολογικών έσόδων κατέστησεν άναγκαίαν την όλονέν μεγαλυτέραν προσφυγήν των Δήμων καί Κοινοτήτων εις τόν δανεισμόν πρός συμπληρωματικήν κάλυψιν των δαπανών των, μέ άποτέλεσμα νά αύξηθῆ σημαντικώς μεταξύ των δύο ως ένω χρονικών σημείων ή άναλογικάτων πιστωτικών επί των συνολικών αύτων έσόδων από 15% εις 29%.

Ένεπελά της άνεπαρκείας των χρηματικών πόρων των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως είναι ακόμη ή βαθμιαία ουσιαστική άποξένωσις των Δήμων από άρμοδιότητας αι όποται φυσικώς άνήκουν εις αυτούς ή άνήκουν καί εις αυτούς, καί ή άποκατάστασις του Κράτους εις τούς Δήμους καί Κοινότητας καθ' όσον άφορά τάς άρμοδιότητας ταύτας. Τοῦτο ίσχύει π.χ. διά την Κοινωνικήν Πρόνοϊαν ύπό την μορφήν παροχής βοηθημάτων, οργανώσεως συσσιτίων, κ.λ.π. αι διά την όποσαν δαπάναι όλων όμοῦ των Δήμων καί Κοινοτήτων άπετέλουν κατά τό έτος 1961 καί 0.27% των συνολικών αύτων δαπανών.

Τό γεγονός ότι φορεῦς διαφόρων δημοτικών δραστηριοτήτων κατέστη μέ την πάροδον του χρόνου άποκλειστικώς ή κυρίως τό Κράτος, (λόγω της άόλου κατανομής της φορολογικής έξουσίας μεταξύ αυτού καί των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως) είχεν

ώς συνέκειαν τήν διενέργειαν ὑπό τοῦ Κράτους τῶν σχετικῶν μέ-
 τας δραστηριοτήτας ταύτας δαπανῶν κατ'ἄρτροπον ὀλιγώτερον ὀρθο-
 λογικῶν ἐκεῖνου κατὰ τόν ὅποιον ἐφ'ἔγγινοντο αἱ δαπάναι αὐται,
 εἰάν ποτε αὐτῶν ἦσαν οἱ ἄνθρωποι καί αἱ Κοινότητες. Ἰδία ὁμως εἴ-
 χεν ἡ κατὰ τὰ ἄνωτέρω ὑπεισέλευσις τοῦ Κράτους εἰς τὰς δημοτι-
 κάς δραστηριοτήτας ὡς συνέκειαν τήν ὑπό τοῦ Κράτους δαπάνην τῶν
διετέρας δραστηριοτήτας ταύτας διατιθεμένων κατ'ἔτος ποσῶν, κατὰ
τρόπον ὀλιγώτερον ἐπιφωλεθῆ διὰ τὸ Κοινωνικόν Ἐνόλον, ἐν συγκρίσει
 πρὸς τήν περίπτωσιν τῆς δαπάνης τῶν ποσῶν αὐτῶν ὑπό τῶν Δήμων
 καί Κοινοτήτων-τοῦτο δὲ κατὰ παράβασιν δύο βασικῶν ἀρχῶν τῆς
 δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, ἦτοι τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης Κοινωνικῆς
 ὠφελείας καί τῆς ἀρχῆς τῆς συμμετροῦ γεωγραφικῆς κατανομῆς
 τῶν δημ. δαπανῶν. Παραδειγματὰ παραβάσεως τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν ἀποτε-
 λοῦν ἡ ἐκτέλεισις κατὰ τὸ παρ'ἄλλο διαφόρων ἐξωραϊστικῶν ἔργων
 ἡ ἄλλων πολυτελῶν δημοσίων ἐπενδύσεων εἰς ἀστικά κέντρα, ἀντί
 τῆς κατασκευῆς ὁδῶν εἰς περιοχὰς στερουμένας ὀδικοῦ δικτύου.
 Ἡ ἡ ἀνέγερσις κέντρων λαϊκῆς ψυχαγωγίας εἰς τήν περιοχὴν τῆς
 τ. Διοικήσεως Πρωτευούσης ἀντί τῆς ἀργανώσεως μαθητικῶν συσσιτί-
 ων εἰς περιοχὰς ὅπου ὁ πληθυσμὸς ὑποσιτίζεται.

Ἐξέως καί ἰδίως συνεπεία τῆς ἀνεπαρκείας τῶν διαθέσιμων
 χρηματικῶν πόρων τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἡ
 πλημμελής ἐκπλήρωσις πολλῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, λόγω τῆς ἀνεπαρ-
 κείας τῶν διὰ ταύτας δαπανωμένων μέσων. Ἰλαστικὸν παράδειγμα
 ἀποτελοῦν αἱ δαπάναι διὰ τήν συντήρησιν ὁδῶν, αἱ ὅποιαι τὸ 1961
 ἀπετέλουσαν μόλις τὰ 5% τῶν συνολικῶν δημοτικῶν καί κοινοτικῶν
 δαπανῶν τοῦ ἔτους τοῦτου, μετ' ἀποτελέσματος τήν κακὴν κατάστασιν
 εἰς τήν ὅποια εὐρίσκονται σήμερον αἱ ὁδοί καί τὰ πεζοδρόμια
 δίων σχεδόν τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Χώρας.

Δι' ἀνάθερα πενθῆ ἡ ἀνωτέρω παθολογικὴ κατάστασις καί διὰ
 ν' ἀναχαιτισθῆ ἡ βαθμιαία ἐξασθένισις τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς
 Αὐτοδιοικήσεως, λόγω τῆς ἐντόνου οἰκονομικῆς καχεξίας τῶν περισ-
 σοτέρων Δήμων καί Κοινοτήτων, ἐμφέρει ἀκριβῶς νήματα πολεμηθῆ
 ἡ καχεξία αὕτη καί νήθοθῆ ἱκανοποιητικὴ λύσις εἰς τὸ πρόβλημα
 τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐ-
 τοδιοικήσεως. ἐμφέρει δηλαδὴ νήθεθον εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν
 χρηματικοῦ πόρου ἀντίστοιχοῦ πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ἀποστολῆς των
 καί συνεπῶς ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἐκπλήρωσιν ταύτης.
 Πρὸς τοῦτο καθίσταται ἀναγκαζόν ὅπως ἀφ' ἐνός ἀύξηθῶν τῶν φορο-
 λογικῶν καί λοιπὰ τακτικῶν ἐσοδατῶν Δήμων καί Κοινοτήτων καί ἀφ'
 ἑτέρου ρυθμισθῆ ἐπὶ ἄλλης, καλλιτέρας, βάσεως τὸ σήμερον ἱσχύον
 σύστημα κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως αὐτῶν.

Εἰς τὴν ὀρθὴν ἐπίλωσιν ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων τούτων
 σημαντικῶς δύναται νὰ βοηθῆσθῆ ἡ πεῖρα ἡ κτηθεταῖς Ἑλλάς Χώρας,
 εἰς τὰς ὅποιας λειτουργεῖ ἱκανοποιητικῶς ὁ θεσμὸς τῆς Αὐτοδιοι-
 κήσεως. Ἀκριβῶς εἰς τὴν πεῖραν τῶν ξένων χωρῶν καί εἰς τὰς ἐπι-
 τυχῶς δοκιμασθεῖσας εἰς αὐτάς λύσεις τοῦ προβλήματος τῆς χρη-
 ματοδοτήσεως τῆς δημοσίας οἰκονομίας τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων,
 ταυτοχρόνως ὁμοίως εἰς τὰς ἰδιωτείας ἐν Ἑλλάδι συνθηκῶν καί

τήν μορφήν τοῦ Ἑλληνικοῦ Φορολογικοῦ Συστήματος στηρίζονται αἱ κατωτέρω μεταρρυθμιστικαὶ προτάσεις πρὸς βελτιώσεις τῶν οἰκονομικῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

6.-Κυρίαν πηγήν φορολογικῶν ἐσόδων τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀποτελοῦν εἰς τὰς ξένας Χώρας-καὶ θά πρέπει θεδωθῆναι λόγους ν' ἀποτελοῦν καὶ παρ' ἡμῶν, τὰ ἑξῆς ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως τοπικῶν φορολογικῶν πηγῶν, δευτερευούσας δὲ θάσιν νά καταλαμβάνουν τὰ ἑξῆς ὁδοὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὰ ἑξῆς ὁδοὶ αἱ κρατικῶν φόρων. Ἡ περιλαμβανόμενη ἐν τούτοις ἀπόδοσις τῶν ἐκ τῶν τοπικῶν πηγῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐν Ἑλλάδι-τὰ ἔτος 1961 ἀπέτελουν τὰ 53% τῶν συνολικῶν φορολογικῶν αὐτῶν ἐσόδων-ὡς καὶ ἡ οἰκιστικῶς ἀνεπάρκεια τῶν συνολικῶν φορολογικῶν αὐτῶν ἐσόδων, καθιστοῦν ἀπαραίτητον ὅπως, παραλλήλως πρὸς τὴν θέσπισιν νέων τινῶν ἐπιπέδων (ὁδηγῶν προσθέτως) δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων-περὶ τῶν κατωτέρω-παραχωρηθῆναι εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινοτήτας οὐ σι ω δ ὡς μεγαλύ-τερον ἢ μέχρι τοῦδε τμήμα τῶν κρατικῶν φορολογικῶν ἐσόδων, ἢ ὅπως θεσπισθῆ ἡ συμμετοχὴ τῶν αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν εἰς τὰς προσδόους καὶ ἐξ ἄλλων κρατικῶν φόρων. Ἡ ἀνάγκη αὕτη καθίσταται μεγαλυτέρα ἐάν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν πρῶτον ἡ μικρὰ ἐσοδηματικὴ ἐλαστικότητα τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως-καπνοῦ-τῆς ἄρτι-μερον ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω παραχωροῦνται μερικῶς εἰς τοὺς Ὄργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, καὶ δευτέρον ἡ βαθμιαία σὺν τῇ παρῶν τοῦ χρόνου μείωσις τῶν ἐσόδων ἐκ τελωνειακῶν δασμῶν-ἐκ τῶν ὁποίων ὡσαύτως τροφοδοτοῦνται οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινοότητες-λόγω τῆς βαθμιαίας καταρῆσεως τούτων ἐντός τῶν ὁρίων τῆς ἑθνωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Ἡ ἐκχώρησις μεγαλυτέρων ἢ σήμερον ἐσόδων ἐκ τῶν κρατικῶν φόρων εἰς τοὺς Ὄργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θά ἔδωκεν νά πραγματοποιηθῆ ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς συμμετοχῆς τούτων εἰς τὰ ἑξῆς ἑξῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων ἢ (καὶ) τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἢ ἄλλου τινός μεγάλης ἀποδόσεως κρατικοῦ φόρου.

Κατὰ τὰ ἄλλα πρέπει νά ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς σήμερον ὑφισταμένης ἀνεπάρκειας χρηματικῶν πόρων τῶν ὀργανισμῶν τούτων μ ὀ ν ὀ ν δὲ τῆς ἐπιβολῆς νέων δημοτικῶν φόρων θά συνεισέφερετο σοβαρὰν ἀνέστησιν τῆς ἤδη μεγάλης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἡ ὁποία θά ἦτο καὶ οἰκονομικῶς ἐπιζημιὰ καὶ κοινωνικῶς ἀνεπιθύμητος.

7.-Διὰ τὴν ἀνέστησιν τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς ἀξιοποιήσεως τοπικῶν φορολογικῶν πηγῶν προτείνεται ὅπως εἰς τοὺς ἤδη λειτουργούντας δημοτικοὺς φόρους προστεθοῦν οἱ ἀκόλουθοι, οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν, εἶναι περισσότερον κατάλληλοι ὅπως ἀποτελέσσουν συμπληρωματικῆς δημοτικῆς φορολογίας.

α) ὁδοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθητικῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ὑπὸ τὴν εὐρύτεραν φορολογικὴν, ἐννοίαν τοῦ ἔργου, ἡ ὁποία περιλαμβάνει πλὴν τῶν κυρίως ἐμπορικῶς ἐπιχειρήσεων καὶ τὰς βιομηχανικὰς, βιοτεχνι-

κός, μεταφορικός, ασφαλιστικός, τραπεζικός κ.λ.π. επιχειρήσεις, ὡς καὶ τοὺς παντὸς εἶδους ἑπαγγελματίαι (ὡς εἶναι οἱ κουρεῖς, οἱ ἰδιοκτήται καφενεῶν, ἰδιοκτήται συνεργείων αὐτοκινήτων κ.λ.π.), ἐφ' ὅσον αἱ περὶ τῶν λόγος ἐπιχειρήσεις λειτουργοῦν εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκδοτοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος. Ὁ φόρος οὗτος θάβηται ἐξωπλισμένος μετὰ μὴ λδν, ἀναλογικῶν συντελεστῆν, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσίτων ἢ τῶν τεμαϊρομένων ἀκαθαρσίτων ἐσόδων ἐκαστῆς ἐπιχειρήσεως. Θὰ ὑποβάλλωνται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ αἱ μικραὶ ἐπιχειρήσεις, πολλαὶ τῶν ὁποίων μολοῦν εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητά λβαν προσοδοφόροι, (π.χ. αἱ μικροεπιχειρήσεις ὀπωπωλεῶν αἱ ἐγκατεστημέναι εἰς τὰ μέγδα ἀστικὰ κέντρα, ἢ μικροεπιχειρήσεις πωλήσεων ἀναφυκτικῶν ἢ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπισκευῆς αὐτοκινήτων) δὲν ὑφίστανται παρὰ συμβολικὴν μόνον ἐπιβάρυνσιν διὰ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων. Διὰ τὰς μικρὰς δὲ καὶ ταύτας ἐπιχειρήσεις ὁ προτεινόμενος δημοτικὸς φόρος θάβηται νῦν καθορίζεται ἂ ΦΟΡΩΔΙ π.χ. ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἐπιβολῆς δημοτικοῦ "τέλους ἐπιτηδεύματος".

Ἐπὲρ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἀνωτέρου φόρου συνηγορεῖ ἐν πρώτοις τὸ γεγονός ὅτι οἱ λεγόμενοι "παρωματικοὶ" φόροι—καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ προτεινόμενος φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν—εἶναι κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν δημοτικὸς φόρος, φόροι δηλαδή οἱ ὅποιοι πρέπει διαβάσειν ἀφοροῦν λόγους νῦν ἐπιβάλλωνται ὑπὸ τοπικῶν φορολογικῶν ἄρχων. Ἀποτελοῦν δὲ διὰ τοῦτο οἱ φόροι οὗτοι, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐσημειώθη εἰς τὰς περισσότερας ἐξείνας χώρας, εἰς τὰς ὁποίας λειτουργοῦν, τὴν κυρίαν πηγὴν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἐκτός τοῦ λόγου τούτου, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἀνωτέρου φόρου θὰ ἀπετέλει τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκετυγχανέτω μερικὴ τολαχίαν ἐξουδετέρωσιν τῆς φοροδιαφυγῆς, ἢ ὁποῖα ὡς γνωστὸν λαμβάνει χώραν εἰς μεγάλην ἔκτασιν σήμερον εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐκείνης θάβηξει οὐδενότροπος διὰ τῆς ἐσοπίσεως τοῦ ἀνωτέρου φόρου ἢ ὡσάτως εἰς εὐρεῖαν κλίμακα λαμβάνουσα χώρα νόμιμος φοροδιαφυγὴ εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ καθορισμοῦ δι' ἑναυμένωλον ἀριθμὸν ἐπιχειρήσεων συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους σημαντικῶς χαμηλοτέρου ἐκείνου ὁ ὅποιος ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς πράγματι ὑφισταμένους συνθήκας ἀποδοτικότητος τῶν ἀντιστοίχων ἐπιχειρήσεων, (π.χ. 2% τῶν ἀκαθαρσίτων ἐσόδων διαφαντοπώλας καὶ 3% διακρεοπώλας). Ἐλέος, ὁ ἀνωτέρω φόρος θὰ ἀπετέλει ὑποκατάστατον τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ πλείστους τομεῖς μεταπόσεως, οἱ ὅποιοι εἴτε ἐκ λόγων παραδόσεως, εἴτε ὑπὸ τὴν πρῆσιν ὀργανωμένων ομάδων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον αὐτὸν—ἀκόμη καὶ ὅταν πρόκειται περὶ παραγωγῆς εἰδῶν πολυτελείας—εἴτε ὑφίστανται ἀσήμαντον δι' αὐτοῦ ἐπιβάρυνσιν.

β) Φόρος ἐπὶ τῶν κατοικιῶν, θεσπιζόμενος ὑπὸ τὴν μορφήν ἀμέσου φόρου ἐπὶ τῆς διακρίσεως διὰ κατοικίας, ἐπιβαλλόμενος δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν πολυτελῶν κατοικιῶν (ἐπαύλων ἀξίας ὑπερβαίνουσας ὄρισμένον ποσόν, πολυτελῶν διαμερισμῶν πολυκατοικιῶν κλπ.) καὶ βαρύνον εἴτε τοὺς ἰδιοκτήτας των, ἔάν οὗτοι εἰσὶν ἐνοικοί, εἴτε τοὺς ἐνοικιαστὰς πολυτελῶν κατοικιῶν. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἀνωτέρου φόρου,

ὁ ὅποιος θά πρέπει νά εἶναι ἐξωπλισμένος μέ προοδευτικόν συντελεστήν ἀναλόγως τῆς ἄξιας ἐκάστης κατοικίας - θά ἀπετέλει ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τῆς τῶσον ἀτελοῦς παρ' ἡμῖν νομοθεσίας περί φορολογίας τῆς πολυτελείας, οἷσθε θά ἐπιβαρύνετο δι' αὐτοῦ μία βασική ἐκδήλωση πραγματικῶς πολυτελοῦς διαβιώσεως, ἡ ὅποια παρά πᾶσαν λογικὴν καὶ ἠθικὴν παραμένει σήμερον τελείως ἀφορολόγητος. Βεβαίως ἡ λειτουργία τοῦ προτεινομένου φόρου προσκρούει εἰς ὀρισμένας φοροτεχνικὰς δυσχερείας, αἱ δυσχερεῖαι ὅμως αὐταὶ δέν εἶναι ἀνυπερβλήτοι καὶ δέν ἀποτελοῦν λόγον μὴ ἐπιβολῆς τοῦ ἀνωτέρω φόρου, ὅπως δέν ἀποτελοῦν λόγον μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ φόρου εἰσοδήματος αἱ ἀκόμη μεγαλύτεραι δυσχερεῖαι αἱ ὅποια ἀνακύπτουν κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου τούτου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

γ) Φόρος ἐπὶ τῶν ἐστιατηρίων Ἀ' Κατηγορίας καὶ Πολυτελείας, τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα τῆς χώρας. Ὁ φόρος οὗτος ὁ ὅποιος ἰσχύει καὶ εἰς ἄλλας χώρας, θά ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν ἐστιατηρίων τούτων λογαριασμῶν καὶ θά ὑπολογίζεται εἰς μικρὸν ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστου λογαριασμοῦ. Θά ἀποτελῇ συνεπῶς οὗτος φόρον καταναλώσεως, διὰ τοῦ ὁποίου θά ἐπιβαρῶνται κυρίως ἔτιμα ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους εἰσοδηματικούς ὀμίλους.

δ) Κατάργησις ἐνός μέρους τῶν σήμερον υἰεσταταμένων ἀ ν α ι τ ι - ο λ ο γ ῆ τ ω ν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκχώρησις εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῶν προσθέτων φορολογικῶν ἐσόδων τὰ ὅποια θά προέλθουν ἐντεῦθεν. Ποιοῦται ἀπαλλαγή τῶν ὁσίων εἶναι δυνατὴ ἢ καὶ ἐπιβεβλημένη ἡ κατάργησις, εἶναι π.χ. ἡ ἀπαλλάγη ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν τόκων ἐκ καταθέσεων ὄψεως καὶ ταμειυτηρίων, ἡ ὅποια οὐδέποτε πλέον οἰκονομικὴν σκοπιμότητα ἐξυπηρετεῖ. Ἐπίσης ἡ ἀπαλλάγη ἐκ τοῦ ἰδίου φόρου τῶν πρώτων 50 χιλιάδων δραμῶν ἀκαθαρίστου γεωργικοῦ εἰσοδήματος ὅταν τὸ εἰσόδημα τοῦτο περιέρχεται εἰς μὴ ἀ γ ρ ὀ τ α ς κατοίκους ἀστικῶν κέντρων. Ὡς εἶναι εὐνόητον ἡ κατάργησις φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν δέν συνεπάγεται ἀβυσσίν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Κοινωνικοῦ Συνόλου, ἀλλ' ὀρισμένων μόνον ἀτόμων, τὰ ὅποια ὑφίστανται σήμερον φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν μικροτέραν ἐκείνης, ἡ ὅποια ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν φοροδοτικὴν αὐτῶν ἱκανότητα.

ε) Συζητήσιμος θά ἦτο καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἐτησίου φόρου περιουσίας ὡς δημοτικοῦ φόρου (ὡς συμβαίνει π.χ. εἰς Η.Π.Α.), μέ χαμηλὸν ἀναλογικὸν συντελεστήν, εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀποδιδομένου ὑπὸ τούτου εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας. Ἡ θέσισις ἐνός τοιοῦτου φόρου ἐκτός τῶν ἀμείνων ταμειυτικῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὅποια θά εἶχε διὰ τοὺς Ὄργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, θά ἀπετέλει καὶ σημαντικὸν μέσον - ἴσως τὸ σημαντικώτερον ὅλων - πρὸς καταπολέμησιν τῆς φοροδιαφυγῆς εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος καὶ ἀβυσσίν τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐσόδων τοῦ Κράτους, λόγω τοῦ διὰ τοῦ φόρου περιουσίας αὐτομάτως ἐπιταγχανομένου ἐλέγχου τῆς καλῆς ἢ μὴ λειτουργίας τοῦ φόρου εἰσοδήματος. Δέν παραγνωρίζονται βεβαίως καὶ αἱ ἐνδεχόμεναι

έπιβλαβετές οικονομικά συνέπειαι έκ τής έπιβολής του έν λόγω φόρου, ούτε αί φοροτεχνικά δυσχέρειαι είς τάς όποίας θα προσέκρουε ή λειτουργία αυτού. Ίσως όμως περισσότερο βαρύνουν είς τήν κλάστιγγα τά άνωτέρω σημαντικά όφέλη τά όποια μετά β ε β α ι δ - τ η τ ο ς πρέπει ν' άναμένωνται έκ τής είσαγωγής του άνωτέρω φόρου.

8. Διά νά άντιμετωπισθή έπιτυχώς ή διαφορά φορολογικής δυναμικότητας ήτις ύφίσταται μεταξύ των πτωχών καί των σχετικώς πλουσιών Δήμων καί Κοινοτήτων θα πρέπει τά πρόθετα φορολογικά έσοδα, τά όποια θα προκύψουν έκ τής έφαρμογής των άνωτέρω προτεινομένων μέτρων νά διδχετεδωνται κατ' έτος είς έν Κοινόν Ταμεϊον, διοικουμενον υπό του Κράτους ή υπό τής Ένώσεως Δήμων καί Κοινοτήτων. Αλλά νά κατανέμονται δε τά είς τό Ταμεϊον είσρέοντα ποσά μεταξύ των διαφόρων Δήμων καί Κοινοτήτων πρός συμπληρωματικήν κάλυψιν τών απαιτιών των. Η κατανομή όμως αυτή νά είναι ίσομερής ούτε νά στηρίζεται είς τόν πληθυσμόν, άλλά νά γίνεται αποκλειστικώς μέ κριτήριον τήν φορολογικήν δυναμικότητα καί συνεπώς τήν οικονομικήν κατάστασιν καί τόν βαθμόν άνεπαρκειας πόρων έκάστου

Δήμου, ή Κοινότητας, είς τρόπον ώστε νά πραγματοποιηται έν τελικήν άναλύσει δι' αυτής οικονομική ένίσχυσις των πτωχότερων Δήμων καί Κοινοτήτων έκ μέρους των πλουσιωτέρων. Τό σύστημα τούτου του Κοινοϋ Ταμεϊου (ή τής Φορολογικής Κοινοπραξίας) εφαρμόζεται έπιτυχώς από πολλών έτών είς τήν Ολλανδίαν καί Δανίαν, του Κοινοϋ Ταμεϊου τροφοδοτουμένο είς τάς χώρας ταύτας δι' έσόδων προερχομένων αποκλειστικώς έκ τής άξιοποιήσεως τοπικών φορολογικών πηγών. Κατ' ούσίαν τό αυτό σύστημα τής ένίσχυσεως των οικονομικώς άσθενεστέρων περιοχών υπό των οικονομικώς Ισχυροτέρων Ισχύει καί είς τήν δυτικήν Γερμανίαν, εφαρμόζομενον Ιδίως είς τάς σχέσεις μεταξύ των κατ' Ιδίαν

9. Παράλληλως πρός τήν άξησην των φορολογικών έσόδων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως καί τήν κατανομήν αυτών μεταξύ των κατ' Ιδίαν Δήμων βάσει του προηγουμένου αναλυθέντος κριτηρίου, θα πρέπει πρός τούτοις διά τήν π ε ρ α ι τ έ ρ ω άντιμετώπισιν τής άνωτέρω διαπιστωθείσης άναλογικώς μεγαλειτέρας άνεπαρκειας των χρηματικών πόρων των πτωχότερων Δήμων καί Κοινοτήτων νά ρυθμισθί ή έκί καλλιτέρας βάσεως τό σήμερα Ισχύον σύστημα

κρατικής έπιχορηγήσεως των Αυτοδιοικουμένων Οργανισμών. Κατά τό σύστημα αυτό (καθιερωθέν διά του Ν.δ. 4260/1962) τό ποσόν τής μονίμου έτησίως έπιχορηγήσεως των Δήμων καί Κοινοτήτων υπό του Κράτους κατανέμεται μεταξύ αυτών μέ κριτήριον τόν πληθυσμόν έκάστου Δήμου ή μέ άλλα κριτήρια τελείως άσχετα πρός τήν οικονομικήν κατάστασιν καί τόν βαθμόν άνεπαρκειας των φορολογικών έσόδων του έπιχορηγουμένου Δήμου. Μόνον δε έν μικρόν μέρος έκ του συνολικοϋ ποσοϋ τής έτησίως κρατικής έπιχορηγήσεως κατανέμεται ίσομερώς μεταξύ έκείνων των Κοινοτήτων αίς όποιαί ήθελον χαρα-

μτηρισθῆ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς ἔμποροι.

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ συστήματος τούτου προτείνεται ἡ ἐφαρμογή τοῦ εἰς ὠρισμένης ἐξέως χώρας ἰσχύοντος συστήματος τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους κατὰ ὠρισμένον ποσοστὸν εἰς τὴν κάλυψιν ὠ ρ ι σ μ ε λ ω ν δαπανῶν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς εἶναι π.χ. αἱ δαπάναι διὰ τὴν συντήρησιν ὁδῶν ἢ διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Δημοτικῶν Νοσοκομείων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, κλπ.

Τὸ ποσοστὸν Κρατικῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας αὐτάς δὲν εἶναι ὅμως ἐνιαῖον δι' ὅλους τοὺς δήμους καὶ Κοινοτήτας ἀλλὰ καθορίζεται ὑψηλότερον διὰ τοὺς πτωχότερους δήμους καὶ Κοινοτήτας ἢ (καὶ) διὰ τοὺς δήμους οἱ ὅποιοι ὑφίστανται (λόγω τῶν εἰς αὐτοὺς κρατουσῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν) ἀναλογικῶς μεγαλειτέραν ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν, καὶ χαμηλότερον διὰ τοὺς λοιποὺς δήμους. Τὸ πλεονέκτημα τοῦ ἀνωτέρω συστήματος τὸ ὅποτον ἰσχύει σήμερον εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν, κατὰ βάσιν δὲ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ἑλλάς τινὰς χώρας - εἶναι ὅτι, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον σύστημα, τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐμμέσου ἐπιχορηγήσεως ἐκάστου δήμου προσαρμόζεται πρὸς τὸν βαθμὸν ἀνεπαρκειᾶς τῶν τακτικῶν αὐτοῦ ἐσόδων, ἢ ὅποια πάλιν προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν φοροδοτικὴν δυναμικότητα ἐκάστου δήμου καὶ τὸ μέγεθος τῶν δαπανῶν εἰς τὰς ὅποιας πρέπει νὰ ὑποβληθῆ οὗτος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους μερικῶς χρηματοδοτουμένων λειτουργιῶν του.

Συνεπῶς ἡ ἐφαρμογή τοῦ συστήματος αὐτοῦ καταλήγει εἰς τὴν ἀναλογικῶς μεγαλειτέραν ἐπιχορήγησιν τῶν ἐχόντων μεγαλειτέραν ἀνάγκην ταύτης πτωχῶν δήμων καὶ μικροτέρων τῶν ἐχόντων μικροτέραν ἀνάγκην ἐπιχορηγήσεως δήμων. Τὸ δεύτερον πλεονέκτημα τὸ ὅποτον παρουσιάζει τὸ ἀνωτέρω σύστημα εἶναι ὅτι διασφαλίζεται δι' αὐτοῦ ἡ πραγματικὴ διάθεσις τοῦ ποσοῦ τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποτον ἐχορηγήθη αὕτη.

10. Διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν μεγάλων δήμων τῆς Χώρας καὶ ἐξασφάλισιν εἰς αὐτοὺς περισσότεράς τακτικῶν ἐσόδων θὰ ἔδει παραλήθωι πρὸς τὴν λήψιν τῶν ἀνωτέρω προτεινομένων μέτρων νὰ γίνῃ δημοτικοποίησης τῶν ἄστικῶν διὰ λεωφορέων συγκοινωνιῶν, διὰ τῆς μ ο ν ο π ω λ ι α κ ῆ ς ἢ ἐν ἀνταγωνισμῷ (ὅταν δὲν εἶναι δυνατὴ, λόγω ἀνειλημμένων συμβατικῶν ὑποχρεώσεων, ἢ μονοπωλιακῆ ἐκμετάλλευσίς) ἐκμεταλλεύσεως τῶν διαφόρων λεωφορειακῶν γραμμῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δήμων.

Αἱ ἄστικαὶ συγκοινωνίαι ἀποτελοῦν οἰκονομικὸν τομεᾶ εἰς τὸν ὅποτον εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων εὐχερὲς νὰ εὐδοκιμήσῃ ἡ δημοτικὴ ἐπιχείρησις, τόσον ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικότητος ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀποδοτικότητος ὅσον καὶ ὑπὸ ἔποψιν ποιότητος παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, πράγματι δὲ εὐδοκιμεῖ αὕτη εἰς ὅλας τὰς ἐξέως χώρας - ἰδίᾳ εὐρωπαϊκᾶς χώρας - εἰς τὰς ὅποιας ἡ ἐκμετάλλευσίς τῶν ἄστικῶν, ἢ καὶ ὑπεραστικῶν, διὰ λεωφορέων συγκοινωνιῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν μεγάλων δήμων, (ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους), με ἀποτε-

λεσμάτων υπ' αὐτῶν πραγματοποιήσιν σημαντικῶν κερδῶν. Ἐκτός τοῦ ταμειυτικοῦ αὐτοῦ λόγου εἰς πρόσθετος, ἐξ Ἰσού σημαντικός, λόγος συνηγορῶν ὑπέρ τῆς προτεινομένης δημοτικοποιήσεως τῶν ἀστικῶν συγκοινωνιῶν εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχειρηματικὴ πρωτοβουλία ἀπέτυχεν καταγωγῶς ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐξυπηρέτησεως τοῦ Κοινοῦ. Εἰς ὅλας τὰς λεωφορειακὰς γραμμὰς καὶ εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς χώρας, οἱ ἐπιβάται ὑφίστανται - τῇ ἀνοχῇ δυστυχῶς τοῦ Κράτους - ἐκμετάλλευσιν τῆς αἰσχροτέρας μορφῆς ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν λεωφορειοῦχων, οἱ ὅποιοι διὰ τὰς παρεχομένας ὑπ' αὐτῶν χειρόστης ποιότητος ὑπηρεσίας κατορθῶνουν νὰ εἰσπράττουν τιμὰς ἐξασφαλιζούσας εἰς αὐτοὺς ὑπέρογκα κέρδη. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ ἀνάληψις ὑπὸ τῶν Δήμων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀστικῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν θὰ ἀπέβαινε πρὸς ὄφελος ὄχι μόνον τῶν Δήμων ἀλλὰ καὶ τῶν Δημοτῶν, διότι θὰ συνεπήγγοτο οὐσιώδη βελτίωσις τῶν σήμερον κρατουσῶν πρωτογενῶν συγκοινωνιακῶν βῆμα συνθηκῶν καὶ μέσων τῶν ἐξόδων κινήσεως τῶν ἐργαζομένων. Τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν λεωφορειούχων, τὸ 55555555 ὅπου θὰ ἀνέκυπτεν εἰς περιπτώσιν δημοτικοποιήσεως εἶναι οἰκονομικῶς δυνατόν νὰ ἐπιλυθῇ διὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς τοὺς νῦν ἰδιοκτητὰς λεωφορεῶν - ἀντὶ τῆς καταβολῆς ρευστοῦ χρήματος - ὁμολογιῶν μακροπροθέσου δανείου, τὸ ὅπου θὰ ἐξεδίδετο μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν μεγάλων Δήμων, ἢ ἐνδεχομένως ὑπὸ τῆς ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὅπου θὰ ἐπεβαρύνετο ἕκαστος Δήμος κατ' ἀναλογίαν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν λεωφορεῶν τὰ ὅποια εἰς περιπτώσιν δημοτικοποιήσεως τῶν συγκοινωνιῶν θὰ περιήρχοντο εἰς τὴν κυρίωτητα αὐτοῦ. Θὰ ἦτο ἐπίσης δυνατόν ἡ ἀποζημιώσις τῶν νῦν λεωφορειούχων νὰ γίνῃ ἐκ τοῦ προϊόντος δανείου συναπτομένου παρὰ τῆ μη Τραπεζικῆ Κοινῆ ἢ δανείου χορηγουμένου εἰς τοὺς Δήμους ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων Ὁργανισμῶν χρηματοδοτήσεως.

Ἡ προτεινομένη ἀντιρῶν λύσις εἶναι τολμηρὰ προτιμωτέρα τῆς κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν ἐφαρμοσθείσης λύσεως διὰ τῆς ἑδρεύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσος τοῦ Ἀυτονομίου Ὁργανισμοῦ Α.Ε.Π.Α., ἐκ τῆς ὁποίας οὐδέμια οὐ σι εἰ δ ὁ τῆς βελτιώσεως τῶν συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν προήλθε καὶ ἡ ὁποία οὐδὲν οἰκονομικόν ὄφελος προσέδρισε εἰς τὸν ἄλλον Ἀθηναίων καὶ εἰς τὸν ἄλλον τῆς γείτονος. - Συζητήσιμος θὰ ἦτο ἡ ἀδομή ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν διευρύνσεως τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος καὶ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν μεγαλιτέρων δήμων τῆς χώρας ἢ ἑδρεύσει ὑπ' αὐτῶν Ταμειυτηρίων παρομιῶν πρὸς τὰ Δημοτικά Ταμειυτήρια, τὰ ὅποια εἰς πολλὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ λειτουργοῦν ἀποδοτικῶς, παραλλήλως πρὸς τὰ Τραπεζικὰ καὶ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειυτήρια. - Τέλος θὰ ἦτο σκόπιμος πρὸς ἀξίωσιν τῶν ἐπιχειρηματικῶν προσόδων τῶν διαφόρων Δήμων τῆς χώρας ὅπως ἀναδιοργανωθοῦν ἐπὶ συγχρονισμένων βάσεων αἱ μεγαλυτέραι τοὺς ἀδυσχεροῦν ἐκ τῶν ἀσκουμένων παρ' ἐκάστου Δήμου

ἐπιχειρήσεων, ὅπως εἶναι ἰδίᾳ αἱ δημοτικαὶ ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς καὶ ἐπιχειρήσεις πωταροφῶν αἱ ὅποια εἶναι σήμερον ὀργανωμένα βάσει

πεκαλιωμένων ὑποβελτιωμένων ἀποδοτικῶν ἐκείνου τοῦ ἑπιχειρήσεως ἀντιοικονομικῶς εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποδοτικότητος τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐξυπηρετουμένου Κοινοῦ.